

De eengemaakte natuurkunde van Nassim Hamein

Inleiding

Al wie op zoek gaat naar de zin van het bestaan en zich vragen stelt over de diepere betekenis van zijn of van haar leven begeeft zich op een spiritueel pad. “Moeder, waarom leven wij?” Dat is de grote existentiële vraag waarop wij het antwoord steeds weer blijven zoeken. Bestaat er een God? Wie of wat is die God dan wel?

Op het spirituele pad worden wij alleszins geconfronteerd met de vraag waar het leven vandaan komt. Wat is de oorsprong van alles? Hoe is het universum ontstaan? Wat was er vóór de oerknal plaatsvond? Wie of wat stak het vuur aan de lont waardoor die knal überhaupt kon plaats hebben? Als die er al geweest is natuurlijk, want ook dat is slechts een hypothese.

Wat is de aard van de werkelijkheid? Waar komt het bewustzijn vandaan? Is het bewustzijn ontstaan in de loop van de evolutie op aarde, als een bijproduct van de hersenwerking? Of is het net omgekeerd en ligt het bewustzijn aan de basis van het creatieve proces dat heeft geleid tot ons fysieke bestaan?

Allemaal superboueiende vragen waarop elke spirituele zoektocht probeert een antwoord te vinden. Telkens weer trachten wij een soliede basis te vinden vanwaar we kunnen vertrekken om deze zoektocht aan te vatten of verder te zetten. Wat is waar, wat is onwaar? Wat is echt, wat is onecht? Wat beeld ik mij in? Wat bestaat er onafhankelijk van mijn gedachten?

In een artikel dat verscheen in *Timotheus Nieuws van okt nov dec 2022* maakte Jan Raes melding van de groeiende populariteit van de *snarentheorie*. Daarin wordt gesteld dat materie eigenlijk een gecondenseerde vorm is van trillende energie. En die trillende energie, deze multi-dimensionele snaren vibreren in een soort kosmisch bad. Dat bad is niet echt leeg, maar het is gevuld met een mysterieuze potentie, een onzichtbare bron van mogelijkheden die zich nog niet hebben gemanifesteerd. Die mysterieuze substantie noemden de ouden de *ether*.

In de oude, klassieke natuurkunde vormde ether de vijfde, de meest subtiele maar ook meest fundamentele eigenschap van het universum. Een universum dat door de grote culturen van de wereld werd beschouwd als bestaande uit vier basiselementen: aarde, vuur, lucht en water. Maar alle vier vonden zij hun oorsprong in de onzichtbare kwintessens (letterlijk: de vijfde essentie): de ether.

Het concept van de ether werd op het einde van de negentiende eeuw echter afgevoerd door de moderne natuurkunde, na een experiment dat er niet slaagde om het bestaan ervan aan te tonen. Sindsdien lijkt de ether – of wat eigenlijk hetzelfde is – de leegte, verloren te zijn geraakt in het collectieve geheugen van westerse wetenschap en maatschappij.

Alle aandacht van de moderne natuurkunde wordt nu gericht op de aard en de samenstelling van de stoffelijke materie: de atomen en hun samenstellende deeltjes. In de deeltjesversneller van het CERN¹ in Genève werken honderden topwetenschappers aan het onderzoek van de interactie tussen de componenten van atomen.

¹ CERN is een afkorting voor *Conseil Européen pour la Recherche Nucléaire* (Europese Raad voor Kernonderzoek)

Bijna niemand doet nog onderzoek naar de leegte, naar de kwintessens of naar de leegte. Er is echter een zonderling die dat wel doet: Nassim Hamein.

Nassim Hamein

Nassim Hamein is een vreemde eend in de vijver van de moderne natuurkunde. Hij heeft geen academische loopbaan achter de rug, maar onderzocht zelf, afgezonderd in de natuur, de wetten van de natuurkunde. Hij bedacht dat het eigenlijk een vreemde keuze is om al het natuurkundig onderzoek uitsluitend te concentreren op de harde stoffelijkheid van de atomen en hun atoomkern, terwijl die slechts een ongelooflijk minieme proportie uitmaken van het universum. Zelfs binnen in de stoffelijkheid van de materie, bijvoorbeeld in het meest elementaire waterstofatoom, vormt de eigenlijke massa van het proton amper 0,4 triljoenste van de ruimte (0,000 000 000 000 4 %) van het waterstofatoom zelf.

Nassim Hamein ontwikkelde een heel eigen methode om de wetten van de natuur te ontrafelen en hij vertrok daarvoor van de leegte in de kosmos. Een leegte die – zoals we zagen – eigenlijk gevuld is met potentie. Stap voor stap bouwde Hamein een theorie uit die een meer bevredigend beeld geeft van de natuurkunde dan onze moderne hedendaagse fysica dat doet. De moderne natuurkunde bestaat immers uit vier basiskrachten of basiswetten, zijnde (1) de zwaartekracht, (2) de sterke atoomkracht, (3) de zwakke atoomkracht en (4) het elektromagnetisme.

Nadat Einstein in het begin van de vorige eeuw zijn relativiteitstheorieën ontwikkelde en de kwantumfysica het licht zag is de wetenschap erin geslaagd om de drie laatste natuurkrachten te verzoenen met de bevindingen van de kwantumfysica. Maar deze kwantumwetten waren compleet onverzoenbaar, zelfs radicaal tegenstrijdig met de kosmologische wetten van de zwaartekracht. De moderne natuurkunde heeft leren leven met die tegenstrijdigheid door het invoeren van de kosmologische constante en het verder negeren van de tegenstrijdigheden.

Hamein doet dat niet. Hij slaagt erin om de tegenstrijdigheid volledig op te heffen en daarenboven een van de vier reguliere natuurwetten (de sterke atoomkracht) overbodig te maken.

De sleutel van zijn theorie is te vinden in de centrale rol van het proton. Door het toepassen van de wiskundige vergelijking tussen de oppervlakte en de inhoud van een bol (waarvoor hij de Griekse letter phi ϕ gebruikt) bekomt hij een verhouding tussen de informatie/energie/massa van het volume van de protonbol met de informatie/energie/massa die beschikbaar is op de oppervlakte van datzelfde proton.

Het concept *informatie/energie/massa* is van bijzondere betekenis in deze context. Het is zeker geen algemeen aanvaard begrip. De officiële natuurkunde kent het niet. Wij weten wel dat massa en energie uitwisselbaar zijn via de beroemde formule van Einstein ($E=mc^2$), maar Hamein voegt hier nu een derde eenheid aan toe: informatie. Hij stelt dus dat het proton een centrale rol speelt in de uitwisseling van informatie tussen het macroscopisch grote van de hele kosmos en het microscopisch kleine van de kwantumfysica (tot op de allerkleinste Planckschaal).

Volgens Hamein is het universum in zijn essentie (kwintessens) één netwerk van informatie die alles met elkaar verbindt: elke minuscule Planck-bol heeft ogenblikkelijk verbinding met elke protonbol en elke protonbol staat in verbinding met alle andere protonbollen van het universum. Die verbinding geschiedt via triljoenen en triljoenen minuscule wormgaten, het kanaal via hetwelk zwarte gaten functioneren.

Het universum dat Hamein beschrijft is een verbonden universum (The Connected Universe). Het is daarenboven een universum dat blijft groeien en steeds complexer wordt in een continu evolutionair proces. Daarenboven is het een 'lerende structuur' waarin elk punt leert van het geheel en het geheel elk punt informeert.

Het klinkt allemaal heel sciencefictionachtig en dat is het ook. Maar het bijzondere en het overtuigende van de theorie van Hamein is dat hij met zijn specifieke wiskundige benadering tot exact dezelfde resultaten komt als de officiële natuurkunde. Dit geldt bijvoorbeeld voor de diameter van een proton of voor de massa en de uitdeining van het universum.

Wijzelf, de mensen, maken intrinsiek deel uit van die evolutie. Het leuke van Hameins theorie is daarenboven dat hij expliciet de band legt met de heilige geometrie, zoals die al in de tijd van de Grieken en Egyptenaren gekend was en haar uitdrukking vond in de zogenaamde Platonische lichamen en de levensbloem. De manier waarop Hamein het vullen van de ruimte beschrijft door elkaar overlappende bollen leidt tot een patroon dat precies overeenstemt met de levensbloem. De symboliek hiervan kan moeilijk overschat worden.



Kris Panneels